Η αποστολή της γυναίκας στον κόσμο (Άγιος Λουκάς, Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Ιουνίου, 2021

Οι απόστολοι τους οποίους ο ίδιος διάλεξε ήταν περισσότεροι από τις μυροφόρες. Και μόνο τους αποστόλους έστελνε ο Κύριος να κηρύττουν το Ευαγγέλιο. Μόνο στους αποστόλους έδωσε την εξουσία να διώχνουν τα δαιμόνια και να θεραπεύουν τους ασθενείς. Οι μυροφόρες, αν και δεν τις αγαπούσε ο Κύριος λιγότερο από τους αποστόλους, δεν έλαβαν απ' Αυτόν τέτοια χαρίσματα.

Πρέπει να σκεφτούμε ποιοι είναι οι λόγοι που ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός άλλη στάση κρατούσε απέναντι στους άνδρες και άλλη απέναντι στις γυναίκες, τα δύο αυτά φύλα του ανθρωπίνου γένους. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να σκεφτούμε, αν μπορούσαν ή όχι οι γυναίκες με τις ασθενείς δυνάμεις τους να σηκώσουν το βάρος του αποστολικού έργου, των διωγμών και των βασάνων που υπέφεραν οι απόστολοι του Χριστού. Υπάρχουν γι' αυτό το θέμα πολλές μαρτυρίες και στην Αγία Γραφή και στους βίους των αποστόλων.

Σκεφτείτε τώρα, αν θα μπορούσαν οι μυροφόρες γυναίκες να αντέξουν τέτοιους κόπους, πόνους και διωγμούς που υπέφεραν οι απόστολοι. Σας έχω πει ότι εκτός από τον άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο όλοι οι άλλοι απόστολοι είχαν μαρτυρικό θάνατο και πολλοί απ' αυτούς τελείωσαν την ζωή τους πάνω στο σταυρό. Θα μπορούσαν οι γυναίκες να αντέξουν τέτοιους κόπους; Τέτοιους διωγμούς και καταδιώξεις που υφίσταντο οι απόστολοι; Μπορούν να συγκριθούν οι ασθενείς δυνάμεις μιας γυναίκας με την δύναμη που είχε για παράδειγμα ο άγιος απόστολος Ανδρέας;

Ασφαλώς όχι. Οι γυναίκες είναι πιο αδύναμες από τους άνδρες, γι’ αυτό και ο Κύριος Ιησούς Χριστός αλλιώς φερόταν στους άνδρες και αλλιώς στις γυναίκες. Δεν θέλησε να επιφορτίσει τις μυροφόρες γυναίκες με το βάρος του αποστολικού έργου.

Αυτή είναι η μία όψη του νομίσματος. Υπάρχει όμως και μία άλλη, η οποία και αυτή έχει μεγάλη σημασία. Ακούστε τι είπε ο μεγάλος προφήτης Μωϋσής στο πέμπτο βιβλίο της Πεντατεύχου, στο Δευτερονόμιο: «*Ουκ έσται σκεύη ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσηται ανήρ στολήν γυναικείαν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεώ σού εστιν πας ποιών ταύτα*» (Δευτ. 22, 5).Μη νομίζετε ότι εδώ πρόκειται για καρναβάλια. Και να μην νομίζετε ότι είναι ασήμαντος αυτός ο σύντομος λόγος του προφήτη, που αναφέρεται στο γυναικείο ένδυμα.

Ο λόγος αυτός έχει μεγάλη σπουδαιότητα και θα ήθελα να το καταλάβετε διότι αυτό θα μας βοηθήσει για να κατανοήσουμε καλύτερα **γιατί ο Κύριος Ιησούς Χριστός ανέθεσε το αποστολικό έργο με τους κόπους και τους πόνους του στους άνδρες αποστόλους και όχι στις μυροφόρες γυναίκες**. **Είναι πολύ σημαντική η διάκριση που έκανε ο Κύριος μεταξύ ανδρών και γυναικών σε σχέση με το ρόλο και την αποστολή που έχει κάθε φύλο**.

Εκείνοι οι επιστήμονες, οι οποίοι ασχολούνται με τη βιολογία, ξέρουν καλά ότι κάθε φυτό και κάθε ζώο από τη φύση τους, ή καλύτερα να πούμε από τον Δημιουργό, είναι προορισμένα να ζουν σε κάποιες συγκεκριμένες συνθήκες, οι οποίες είναι διαφορετικές για το καθένα απ’ αυτά. Αυτές οι συνθήκες προσδιορίζουν τη ζωή τους αλλά επίσης και τη δομή που έχει το σώμα τους.

Τώρα, ό,τι αφορά τον άνθρωπο. Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ ανδρός και γυναικός. Και είναι διαφορετική **η δομή του σώματός τους**. Πρώτ’ απ’ όλα η γυναίκα είναι πολύ πιο αδύνατη από τον άνδρα. Ο Θεός προόρισε τη γυναίκα για ένα συγκεκριμένο έργο. Τη γυναίκα, και όχι τον άνδρα. Το έργο αυτό διαφέρει πολύ από εκείνο, για το οποίο είναι προορισμένος ο άνδρας.

Τι είναι το σημαντικότερο στη ζωή του άνθρωπου; Όλα τα έργα που κάνει ο άνθρωπος έχουν γι’ αυτόν την ίδια σπουδαιότητα; Ασφαλώς όχι. **Όταν έπλασε ο Θεός τους πρώτους ανθρώπους, τον Αδάμ και την Εύα, τους έδωσε την πρώτη εντολή**, πολύ σύντομη και πολύ απλή: «*αυξάνεσθε και πληθύνεσθε*» (Γεν. 1, 28). Αν αυτή ήταν η πρώτη εντολή τότε πρέπει να παραδεχθούμε ότι **είναι εξαιρετικά σημαντική και πολύ βαθιά**. Αν δεν υπήρχε αυτή η εντολή, τότε το ανθρώπινο γένος θα ήταν ολιγάριθμο και αδύναμο μπροστά στη φύση. Ξέρουμε ότι μόνο εκείνα τα κράτη θεωρούνται ισχυρά, αυτά που έχουν μεγάλο πληθυσμό.

Η εντολή, λοιπόν, του Θεού «*αυξάνεσθε και πληθύνεσθε*» δηλώνει την σπουδαιότητα που έχει για το ανθρώπινο γένος το έργο αυτό. Αδιαμφισβήτητα τον πρώτο λόγο εδώ

έχει η γυναίκα και όχι ο άνδρας. **Για τη γυναίκα το έργο αυτό είναι το πιο σημαντικό στη ζωή της**. Αυτό δεν το λέω εγώ αλλά η αγία Γραφή. Βέβαια **δεν είναι σωστό να περιορίζουμε το ρόλο της γυναίκας στην τεκνογονία. Και πιστεύω ότι κανένας άνθρωπος προσεκτικός και πνευματικά καλλιεργημένος δεν σκέφτεται έτσι**.

Οι Γερμανοί λένε ότι όλος ο ρόλος και η αποστολή της γυναίκας προσδιορίζονται από τέσσερεις λέξεις: παιδιά, ρούχα, κουζίνα, εκκλησία. Είναι ασέβεια να λέμε και να σκεφτόμαστε έτσι και να προσβάλλουμε ολόκληρο το γυναικείο φύλο. Για μας τους ορθοδόξους αυτό είναι απαράδεκτο. Θέλω να πω ότι αν η γυναίκα έχει κάποια προσόντα δεν πρέπει να τα αφήσει. Αν της έδωσε ο Θεός βαθιά διάνοια μπορεί να ασχοληθεί με την επιστήμη ή τη λογοτεχνία. Επαναλαμβάνω, είναι μεγάλο λάθος και είναι ανεπίτρεπτο να περιορίζουμε το ρόλο της γυναίκας στην τεκνογονία και την ανατροφή των παιδιών.

Αυτό όμως δεν αφορά όλες τις γυναίκες. Διότι είναι λίγες οι γυναίκες που έχουν κάποιες εξαιρετικές ικανότητες ή ταλέντα ή κλίση στην τέχνη, την επιστήμη ή την φιλοσοφία. Οι περισσότερες ως το σημαντικότερο έργο τους πρέπει να βλέπουν αυτό για το οποίο τις προόρισε ο Κύριος. **Το να γεννάει η γυναίκα και να φροντίζει τα παιδιά της είναι έργο σπουδαιότατο**. Και είναι απαράδεκτο να αφήνει η γυναίκα το παιδί της χωρίς φροντίδα. **Καμία άλλη γυναίκα δεν μπορεί να φροντίσει το παιδί της όπως το φροντίζει η μητέρα του.**

Εδώ πολύ μεγάλο ρόλο παίζει η συγγένεια εξ αίματος, την οποία δεν πρέπει να την παραβλέπουμε. Επίσης και το **μητρικό γάλα**, τις ιδιότητες του οποίου ίσως δεν τις γνωρίζουμε καλά, έχει μεγάλη σημασία για τη σωστή ανάπτυξη του παιδιού. Και ένα άλλο εξίσου σημαντικό πράγμα: **Η αγάπη που προσφέρει η μητέρα στο παιδί της δεν μπορεί να του την προσφέρει καμία άλλη γυναίκα** . Αλλοίμονο στο παιδί που το μεγαλώνει μία ξένη γυναίκα και όχι η μητέρα του ή που μεγαλώνει σε κάποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Αλίμονο στη γυναίκα που αρνείται το παιδί της.

Αλλοίμονο και σ’ αυτή τη γυναίκα που παραβλέπει και δεν δίνει σημασία στις προτεραιότητες του φύλου της. Αλλοίμονο σ’ εκείνες τις γυναίκες που περιφρονώντας την αξιοπρέπεια τους προτιμούν να φοράνε ανδρικά ρούχα.

Αυτό επιβεβαιώνει και η Αγία Γραφή με το λόγο που ήδη έχουμε αναφέρει: «*Ουκ έσται σκεύη ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσηται ανήρ στολήν γυναικείαν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεώ σού εστιν πας ποιών ταύτα*» (Δευτ. 22, 5). Βεβαίως δε θεωρείται βδέλυγμα κάθε άνθρωπος που είναι ντυμένος με ρούχα του άλλου φύλου. Δεν μπορεί να είναι οργή του Θεού πάνω στη γυναίκα η οποία για να θρέψει τα μικρά της παιδιά δουλεύει ως σοβατζής και είναι αναγκασμένη να φοράει ανδρικά ρούχα

για να κάνει τη δουλειά της. Δεν πρόκειται εδώ για τέτοιες περιπτώσεις. **Εδώ μιλάμε για τις γυναίκες που περιφρονούν το δικό τους γυναικείο ένδυμα.** Έχω δει στα πανεπιστήμια πολλές καθηγήτριες που φοράνε ανδρικά ρούχα. Αυτές είναι βδέλυγμα ενώπιον του Θεού, αυτές παραβαίνουν την εντολή που τις δόθηκε από τον Θεό.

Αυτός λοιπόν είναι ο λόγος για τον οποίο ο Κύριος δεν κάλεσε τις μυροφόρες γυναίκες να αναλάβουν το έργο που προοριζόταν για τους άνδρες. Και γι' αυτό ζητά ο Κύριος από τις γυναίκες **να εκτιμούν και να σέβονται το δικό τους γυναικείο φύλο, τις ιδιότητες της ψυχολογικής τους σύνθεσης που τις χάρισε ο Θεός**. Αν έχετε από τον Θεό αυτές τις ιδιότητες, να τις φυλάγετε με μεγάλο σεβασμό και ευχαριστία προς τον Κύριο. Αμήν.

(ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΙΜΑΙΑΣ "ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΕΣ", ΤΟΜΟΣ Α', ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: enromiosini.gr*)*